

PAOLO GIORDANO

nỗi

cô đơn

của

các

số

nguyên tố

The huge bestseller of Italia

nhà nam NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

Chuyện gì sẽ xảy ra khi con người ta thực sự cô đơn? Rất có thể là sẽ giống như mô hình "cặp số nguyên tố sinh đôi" trong số học mà Paolo Giordano dựa vào để xây dựng câu chuyện đẹp và buồn này. Trong tập hợp các số nguyên tố (cho đến nay hiểu biết về chúng vẫn còn tương đối hữu hạn), có những số đi thành cặp, nghĩa là rất gần nhau, nhưng dù có gần đến đâu thì cũng phải cách nhau một số chẵn. Quy định của tự nhiên và của toán học tước bỏ sẵn mọi tiếp xúc thực tế và, qua đó, quy định nỗi cô đơn. Alice và Mattia, mỗi người một nỗi đau riêng mang trong mình, mãi mãi là các số nguyên tố dù cho mọi nỗ lực tìm cách thoát khỏi quy luật.

"Bi thương, vô vọng, cuốn sách xuất chúng về nỗi đau của giới trẻ hiện nay đã cuốn hút từ lứa độc giả đúng tuổi cho tới các bạn trẻ."

— La Repubblica

nhà nam

www.nhanam.vn

MUA BÁN SÁCH GIÀ

**LÀ GIẾT CHẾT
SÁCH THẬT**

Giá: 62.000đ

8 936024 913380

Nguyên bản tiếng Ý: **LA SOLITUDINE DEI NUMERI PRIMI**,
NXB **MONDADORI**.

© 2008 Arnoldo Mondadori Editore S.p.A., Milano.
All rights reserved.

Xuất bản theo hợp đồng chuyển nhượng bản quyền giữa
ARNOLDO MONDADORI EDITORE S.p.A và **Nhã Nam**, 2009-2014.

Bản quyền bản tiếng Việt © Công ty Cổ phần Văn hóa
và Truyền thông **Nhã Nam**, 2009.

Bản quyền tác phẩm được bảo hộ. Mọi hình thức xuất bản, sao chụp, phân phối dưới dạng in ấn hoặc chế bản điện tử, đặc biệt là việc phát tán trên mạng Internet mà không có sự cho phép bằng văn bản của Nhà xuất bản là vi phạm pháp luật và làm tổn hại đến quyền lợi của nhà xuất bản và tác giả. Không ủng hộ, khuyến khích những hành vi vi phạm bản quyền. Chỉ mua bán bản in hợp pháp.

PAOLO GIORDANO

nổi cô đơn của các số nguyên tố

LÊ THÚY HIỀN DỊCH

nhà nam

vh

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

*Tặng Eleonora,
bởi trong yên lặng tôi
đã hứa với em*

Chiếc áo khoác trang trí cầu kỳ của bà cô già thật hợp với vóc người thon nhỏ của Sylvie, em đã năn nỉ tôi nới lỏng thêm ra. Em nói “Tay áo thẳng trơn, trông thật quá tức cười!”

Gérard de Nerval, *Sylvie*, 1853

1

Alice Della Rocca ghét trường trượt tuyết. Em ghét phải thức dậy từ bảy giờ rưỡi sáng, kể cả vào dịp Giáng sinh. Em ghét cái cách ba nhìn em chăm chăm suốt bữa sáng, sốt ruột đánh nhịp chân dưới gầm bàn như thể giục em ăn mau lên. Em ghét đôi tất nịt bằng len khiến dọc đùi ngứa ngáy hết sức, ghét đôi găng tay to sù làm em không thể cử động thoải mái các ngón tay, ghét cái mũ bảo hiểm chen cứng hai bên má với miếng đệm sắt áp chặt lấy hàm dưới; lại còn đôi giày trượt tuyết to tướng nữa chứ, lúc nào chúng cũng bó quá chặt khiến em đi lại kênh càng y chang một con đười ươi.

“Thế nào, con có uống nốt sữa đi hay không?” Ba lại giục thêm lần nữa.

Alice uống vội một hộp sữa nóng, bồng cả lưỡi, rồi cả thực quản lẫn dạ dày.

“Tốt lắm, hôm nay con hãy chứng tỏ mình là ai”, ba bảo em.

Thế mình là ai nhỉ? Alice nghĩ ngợi.

Bị đẩy ra khỏi nhà, em coro trong bộ quần áo trượt tuyết màu xanh, đính phù hiệu và dòng chữ cổ động óng ánh của các nhà tài trợ. Lúc này ngoài trời lạnh âm 10°C; mặt trời trông chỉ như một đĩa tròn xám xịt hơn cả lớp sương dày đang bao phủ khắp xung quanh. Alice bắt đầu nghe tiếng sữa sôi lục bục trong bụng khi em đi vào màn tuyết, thanh trượt vác trên vai: trừ phi đã giỏi tới mức có cả người vác hộ đồ nghề, còn không thì lúc nào cũng phải tự thân vận động thôi.

“Nâng cao phía sau lên, nếu không là giết người như chơi đấy”, ba nhắc.

Vào cuối mùa trượt tuyết Sci Club tặng bạn một chiếc khuyên cài áo có hình các ngôi sao in chìm. Cứ mỗi năm lại thêm một ngôi sao nữa kể từ khi bạn bốn tuổi, chân đủ dài để được đặt ngói vào trong thang kéo lên trên núi, cho tới khi lên chín có thể tự ngói một mình. Ba ngôi sao bạc, rồi thêm ba ngôi sao vàng. Mỗi năm lại thêm một ngôi sao xinh xắn nhắc nhở bạn đã giỏi hơn một chút, và gần thêm một chút những cuộc thi đấu mà mới chỉ nghĩ tới thôi, Alice cũng đã phát sợ lên rồi. Em đã nghĩ tới chuyện đó rồi, dù mới chỉ có ba ngôi sao.

Điểm hẹn là ở trước cáp treo vào đúng tám rưỡi giờ mở cửa để bắt đầu tập luyện. Lũ bạn Alice đã có mặt đông đủ, đứng túm tụm vào nhau quây thành vòng tròn. Đứa nào đứa nấy trùn kín mít trong bộ đồng phục hết như những chú lính tí hon đang tê cứng vì lạnh và buồn

Nguyên lý Ác xi mét
(1984)

Trên bề mặt và ngay dưới da
(1991)

Bên trong và bên ngoài làn nước
(1998)

Những gì còn lại
(2007)

Lời cảm ơn

Cuốn sách này sẽ không thể được viết nên nếu không có Rafaella Lops.

Tôi xin ngỏ lời cảm ơn, theo thứ tự ngẫu nhiên, Antonio Franchini, Joy Terekiev, Mario Desiati, Giulia Ichino, Laura Cerutti, Cecilia Giordano, ba mẹ tôi, Giorgia Mila, Roberto Castello, Emiliano Amato, Pietro Grossi, Nella Re Rebaudengo, Nathalie Bauer và Martine Van Geertruyden. Mỗi người trong số họ đều biết tại sao.